JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLII. ZATURDAG den 22sten APRIL 1854. No. 16.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 April 1854.

NAMENS den heer Gouverneur wordt hierby bekend gemaakt dat by Zyner Majesteits besluit van den 27 February dj. No. 50, de heer J. Cappé tot Nederlandsch agent op St. Thomas is benoemd.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 April 1854.

BY beschikking van den heer Gouverneur dd. 6 dezer No. 158 is, ter vervulling der vacature van lid der School Commissie alhier, ontstaan door het verleende eervol ontslag aan den heer *Jacob Lauffer*, als zoodanig benoemd de heer *A. I. K. Meijer*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 April 1854.

OP verzoek van den Kapitein Luitenant ter zee Kommandant van Zyner Majesteits oorlogschepen op dit station, wordt namens den Gouverneur der kolonie hierby ten aanzien der werving van manschappen voor Zyner Majesteits Zeedienst by het West-Indisch Eskader bekend gemaakt:
„ dat een iegelyk, die een geschikt persoon
„ aanbrengt, welke voor de zeedienst wordt
„ aangenomen daarvoor zal genieten eene
„ som van zeven gulden en vyftig cents
„ (*f* 7. 50). Aan hen, die zich voor een ze-
„ ker getal jaren tot de zeedienst verbinden,
„ worden de navolgende premien of handgel-
„ den toegekend en wel voor ieder dienstjaar
„ als volgt:

Voor Matrozen 1e. klasse.... *f* 10.—
„ „ 2e. „ .....„ [illegible]
„ „ 3e. „ en
„ Ligtmatrozen..........„ 3.—

zynde het minimum der verbindtenis, drie dienstjaren.
„ dat by de aanneming, het volgende wordt
„ gerequireerd, als:

Approbatie van den Gouverneur.
Toestemming der ouders.
Geboorte attest.
Geneeskundige visitatie en of de persoon al of niet gevaccineerd is.
Verklaring van den persoon, dat hy verlangt voor deze of geene kwaliteit aangenomen te worden en het gewone aannemings biljet.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie

DERDE AFKONDIGING.

1854.

No. 14. April 7. van de slavin *Louisa*, oud 25 jaren, dochter van *Mallena*, toebehoorende aan *Jacob van Jeosuah Naar*.

„ 15. „ „ van den slaaf *Arnoldus Ignacia*, oud 26 jaren, zoon van *Petrona Severina*, toebehoorende aan *Carel Maurits Gaerste*.

TWEEDE AFKONDIGING.

1854.

No. 16. April 11. van de slavin *Poulina Evelina*, oud 34 jaren, dochter van *Maria Victorina*, toebehoorende aan *Maria Angelique Simon*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

Uit het Algemeen Handelsblad.

Het manifest des Keizers van Rusland, hetwelk de *Petersb. Zeit.* van 23 Febr. bevat, is van den volgenden inhoud:

Wy NICOLAAS de Eerste, by de gratie Gods, Keizer en Alleenheerscher aller Russen, Koning van Polen enz., doen iedereen te weten:

„ Wy hebben onzen beminde en getrouwe onderdanen bereids de oorzaak van onzen twist met de Ottomannische Porte bekend gemaakt.

„ Van dien tyd af hebben wy, niettegenstaande de opening der krygsoperatien, niet opgehouden van harte te wenschen, gelyk wy ook thans nog wenschen, aan het bloedvergieten een einde te maken. Wy koesterden zelfs de hoop, dat overdenking en tyd de Turksche regering zouden overtuigen van hare dwaling, welke was veroorzaakt door arglistige inblazingen, waarby men onze billyke op verdragen gegronde eischen voorstelde, als een aanval op hare onafhankelykheid; en als het voorwendsel tot eene [illegible] opperheerschappy. Te vergeefs waren echter tot nu toe onze verwachtingen.

„ De Engelsche en Fransche regeringen traden voor Turkye op en het verschynen van hare vereenigde vloten by Konstantinopel strekte tot groote versterking van zyne hardnekkigheid.

„ Eindelyk deden de beide westelyke mogendheden, zonder voorafgaande oorlogsverklaring, hunne vloten de Zwarte Zee binnenzeilen, terwyl zy haar voornemen te kennen gaven, de Turken te verdedigen, en onze oorlogschepen in de vrye vaart ter bescherming onzer kusten te belemmeren.

„ Na zulk eene onder beschaafde staten ongehoorde handelwyze, hebben wy onze gezantschappen uit Engeland en Frankryk teruggeroepen, en alle staatkundige betrekkingen met die mogendheden afgebroken.

„ En zoo stellen zich op eene lyn met de vyanden des Christendoms, Engeland en Frankryk tegenover Rusland, hetwelk voor de orthodoxe kerk strydt!

„ Maar Rusland zal zyne heilige roeping niet verloochenen, en wanneer de vyanden zyn gebied aantasten, dan zyn wy bereid hem met de van onze vaderen overgeërfde standvastigheid te gemoet te treden. Zyn wy niet thans hetzelfde Russische volk, van welks dapperheid de gedenkwaardige gebeurtenissen van 1812 getuigen? Moge ons dan de Allerhoogste daartoe zyne hulp verleenen, opdat wy dit met de daad bewyzen!

„ In deze hoop, terwyl wy voor onze onderdrukte broeders, die de Christelyke godsdienst belyden, naar de wapens grypen, willen wy als uit eenen mond uitroepen:

„ „ Onze Heer! Onze Verlosser! dien wy vreezen! God sta op, opdat zyne vyanden verstrooid worden." "

„ Gegeven te St. Petersburg den 9den February (21 Febr.) in het jaar na Christus geboorte, een duizend acht honderd vier en vyftig, van onze regering het negen-en-twintigste.

NICOLAAS."

Het *J. d. St. Petersbourg* deelt thans den tekst mede van het antwoord des Keizers van Rusland op den eigenhandigen brief van Napoleon III. Wy laten dien brief hier in zyn geheel volgen. Hy is gedagteekend van Petersburg, 28 Jan. (9 Febr.) en luidt aldus:

Sire! Ik kan U. M. niet beter beantwoorden dan met uwe eigene woorden, waarmede Gy uwen brief besluit: „ Onze betrek-
„ kingen moeten opregt vriendschappelyk
„ zyn en op dezelfde bedoelingen berusten:
„ behoud der orde, zucht tot vrede, eerbiedi-
„ ging van de tractaten en wederzydsche
„ welwillendheid." Door dat programma aan te nemen, zoo als ik het ontworpen heb, verklaart U. M. er getrouw aan gebleven te zyn. Ik geloof, myn geweten zegt my zulks, dat ik my er niet van verwyderd heb. Want, in de zaak, die ons verdeelt en waarvan de oorsprong niet van my afkomstig is, heb ik steeds met zorg vermeden op dit terrein met in botsing te komen met de belangen der godsdienst, die U. M. belydt; heb ik aan het behoud des vredes al de concessien gedaan, zoowel wat vorm als wat hoofdzaak betreft, welke bestaanbaar waren met myne eer, en terwyl ik voor myne geloofsgenooten in Turkye de bevestiging verlangde van de regten en voorregten, welke zy sedert lang verworven hadden ten koste van het Russische bloed, heb ik niets anders verlangd dan hetgeen een gevolg van de tractaten was.— Indien de Porte aan zich zelve ware overgelaten, zoude het geschil, dat thans Europa verdeeld houdt, reeds lang geschikt zyn geweest. Een noodlottige invloed alleen heeft zich daartegen gesteld. Door voedsel te geven aan ongegronde verdenkingen, door de geestdryvery der Turken op te zetten, door hunne regering op het dwaalspoor te brengen ten aanzien van myne bedoelingen en de ware strekking myner vorderingen, heeft die invloed aan de kwestie eene zoo buitengewoue uitgestrektheid gegeven, dat de oorlog daaruit moest voortspruiten.

U. M. zal my veroorloven niet in byzonderheden te treden aangaande omstandigheden, voorgesteld in uwen brief naar uw byzonder standpunt. Verscheidene handelingen van myne zyde, naar myn inzien minder juist gewaardeerd, en meer dan een verkeerd voorgesteld feit, zouden welligt in het ware licht moeten gesteld worden, en zouden ten dien einde, zoo als ik er over denk, eene uitvoerige uitweiding vorderen, welke minder geschikt is by eene briefwisseling tusschen vorst en vorst. Zoo ziet U. M. in de bezetting der Vorstendommen eene onregtvaardige handeling, waardoor plotseling de kwestie van het gebied der redenering naar dat der feiten is overgebragt. Maar zy verliest uit het oog dat deze bezetting, geheel door de gebeurtenissen veroorzaakt, voorafgegaan en voor een groot gedeelte veroorzaakt is door een vroeger zeer gewigtig feit, te weten het verschynen der vereenigde vloten in de nabyheid der Dardanellen, behalve dat reeds te voren, toen Engeland nog aarzelde, om eene dreigende houding tegenover Rusland aan te nemen, U. M. het eerst hare vloot naar Salamis gezonden had. Deze kwetsende demonstratie verkondigde voorzeker weinig vertrouwen in my. Zy moest de Turken aanmoedigen, en reeds in de voorbaat het welgelukken der onderhandelingen verlammen, door te toonen, dat Frankryk en Engeland gereed waren de Turksche zaak in elke mogelyke gebeurtenis te ondersteunen. Zoo ook nog schryft U. M. aan de ophelderende toelichtingen van myn kabinet over de Weener nota, de onmogelykheid toe, om de aanneming er van aan de Porte te kunnen aanbevelen.— Maar U. M. zal zich herinneren, dat onze ophelderingen gevolgd zyn op en niet voorafgegaan zyn aan de eenvoudige nietaanneming der nota, en ik geloof, dat de mogendheden, zoo zy slechts opregtelyk den vrede wenschten te behouden, gehouden waren om in eens op deze eenvoudige aanneming aan te dringen, in stede van aan de Porte toe te staan, om te wyzigen hetgeen wy byna zonder verandering hadden aangenomen.

Bovendien, indien eenig gedeelte van onze ophelderingen aanleiding tot bezwaar had kunnen geven, heb ik te Olmutz eene voldoende oplossing voorgesteld, welke als zoodanig aan Oostenryk en Pruisen is toegeschenen. Ongelukkiglyk is middelerwyl een gedeelte der Engelsch-Fransche vloot de Dardanellen binnengeloopen, onder voorwendsel van het leven en de bezittingen der Engelsche en Fransche onderdanen te beschermen, en om die geheel daar te doen binnenstevenen, zonder het tractaat van 1841 te schenden, moest de oorlog om door de Turksche regering verklaard zyn. Myne meening is, dat, indien Frankryk en Engeland den vrede gewild hadden even als ik, zy tot elken prys deze oorlogsverklaring hadden moeten verhinderen, of wanneer de oorlog verklaard was, ten minste zoodanig hadden moeten handelen, dat hy beperkt bleef binnen de enge grenzen, welke ook ik wilde stellen aan den Donau, opdat ik niet met geweld gedwongen werd het zuiver verdedigende stelsel, dat ik wilde volgen, te laten

varen. Maar van het oogenblik af, dat men de Turken heeft toegestaan om ons grondgebied in Azië aan te tasten, een van onze grensposten te bemagtigen, zelfs nog vóór dat de bepaalde tyd tot het begin der vyandelykheden aangebroken was, om Akhaltsykh te blokkeren en de provincie Armenie te verwoesten; van het oogenblik af dat men de Turksche vloot vryelyk troepen, wapens en oorlogs-ammunitie op onze kusten heeft laten brengen, kon men dan wel met grond verwachten, dat wy geduldig het resultaat van eene dusdanige onderneming zouden af wachten? Moest men niet onderstellen, dat wy alles zouden doen, om die te voorkomen? De zaak van Sinope is er op gevolgd, zy was het noodzakelyk gevolg van de door de beide mogendheden aangenomene houding en deze gebeurtenis kon haar ten minste niet *onverwacht* toeschynen. Ik had verklaard verdedigend te werk te willen blyven gaan; maar vóór de uitbarsting van den oorlog, zoo lang myne eer en myne belangen het my zouden veroorloven, zoo lang men binnen zekere grenzen zoude blyven. Heeft men gedaan, hetgeen men moest doen, om deze grenzen niet te overschryden? Indien de rol van toeschouwer, of zelfs die van bemiddelaar voor U. M. niet voldoende was en indien Zy de gewapende bondgenoot van myne vyanden wilde worden, alsdan, Sire! ware het meer loyaal en Harer waardig geweest, het my te voren ronduit te zeggen door my den oorlog te verklaren. Alsdan had ieder geweten wat zyne rol ware. Maar ons *naderhand* iets tot misdaad aan te rekenen, tot het beletten waarvan men niets gedaan heeft, is dit eene billyke handelwyze? Indien de kanonschoten van Sinope een smartvollen indruk hebben gemaakt op allen, die in Frankryk en Engeland een levendig gevoel hebben van nationale waardigheid, gelooft U. M. dan dat de dreigende tegenwoordigheid van drie duizend vuurmonden aan den ingang van den Bosporus, waarvan zy spreekt, en het gerucht van hun binnenzeilen in de Zwarte Zee feiten zyn, die geen schok te weeg gebragt hebben in het hart van het volk, dat ik de eer heb te verdedigen?— Van U. M. verneem ik voor het eerst (want de mondelinge verklaringen, die men gedaan heeft, hadden my er nog niets van gezegd). dat de beide mogendheden, terwyl zy het van levensmiddelen voorzien van de Turksche troepen op hun eigen grondgebied bescherm den, hebben besloten *ons de vaart op de Zwarte Zee te ontzeggen*, d. i. zoo als het schynt, ook het regt om op leeftogt op onze eigene kusten over te brengen. Ik laat het aan U. M. over, om te bedenken, of dit wel is, hetgeen zy zegt, het tot stand brengen van den vrede gemakkelyk te maken, en of, by het alternatief, dat men my stelt, het een oogenblik geoorloofd is te beraadslagen over, of zelfs te onderzoeken hare voorstellen betreffende wapenstilstand, onmiddelyke ontruiming der vorstendommen, alsmede het onderhandelen met de Porte over eene overeenkomst, welke aan eene conferentie der vier hoven zoude onderworpen worden. Gy zelf, Sire, indien gy in myne plaats waart, zoudt gy zulk eene stelling u laten welgevallen? Zoude uw nationaal gevoel u dit toelaten? Ik zal stoutweg *neen* antwoorden. Ken dus op myne beurt aan my het regt toe, om even als gy te mogen denken. Wat ook U. M. beslisse, het is niet voor eene bedreiging, dat men my zal zien terugtreden. Myn vertrouwen is op God en op myn regt en Rusland zal zich, ik blyf er borg voor, in 1854 toonen, hetgeen het in 1812 geweest is.

Indien U. M., minder onverschillig omtrent myne eer, rondborstig wil terugkeeren tot ons programma; zoo Zy my hartelyk de hand toereikt even als ik het Haar op dit oogenblik doe, zal ik gaarne vergeten hetgeen het verledene smartelyks voor my kan gehad hebben. Alsdan, Sire, *maar alsdan alleen*, kunnen wy redeneren en welligt ons verstaan.— Dat Hare vloot zich bepale om de Turken te beletten nieuwe krygsmagt op het oorlogstooneel te brengen. Ik beloof volgaarne, dat zy niets van myne pogingen zullen te vreezen hebben. Dat zy een onderhandelaar tot my zenden. Ik zal hem ontvangen zoo als het past. Myne voorwaarden zyn te Weenen bekend. Het is de eenige grondslag, waarop het my geoorloofd is te beraadslagen.

Ik verzoek U. M. te gelooven aan de opregtheid myner gevoelens, waarmede ik ben,

Sire! van U. M. de goede vriend,

NIKOLAAS.

Het antwoord op den brief des Keizers van Rusland is in het jongste nommer van den *Moniteur* verschenen, in den vorm van eene circulaire van den minister van buitenl. zaken, den Heer Drouyn de Lhuys, aan de buitenl. agenten, gedagteekend van 5 Maart:

" De openbaarmaking van het antwoord des Keizers van Rusland en van het manifest van dien Souverein, heeft de laatste hoop doen verdwynen, welke men gevestigd had op de wysheid van het Petersburgsche kabinet, en dezelfde hand, welke zich eer verworven had door met kracht een steun aan het in zyne grondvesten geschokte Europa aan te bieden, heeft ons insgelyks de deur geopend voor de hartstogten en de wisselingen van het lot. Het bewind des Keizers gevoelt diepe smart over het vruchtelooze zyner pogingen, en de slechte uitkomst van zyne gematigde voorstellen; maar op het punt staande van den grooten stryd aan te vangen, welken hy niet uitgelokt had en welken de vaderlandsliefde der Fransche natie hem zal helpen torschen, is het eene behoefte voor hem, nog eenmaal de verantwoordelykheid van de gebeurtenissen van zich af te wenden, en die met al haar gewigt te laten rusten op die mogendheid, welke er rekenschap van zal moeten geven aan de geschiedenis en aan God. Groote verpligtingen maken, ik weet het, myne taak moeijelyk, maar ik zal die vervullen met de zekerheid, dat ik geen woord zal zeggen, dat my niet door myn geweten wordt ingegeven.

" Door zich in uitdrukkingen, die van de grootste zucht tot verzoening en van de edelste opregtheid getuigen, tot den Keizer van Rusland te wenden, had Z. K. M. getracht, de zaak, welke de geheele wereld in spanning tusschen vrede en oorlog houdt, van alle duisterheid te ontdoen en die te schikken op eene wyze, welke de waardigheid van niemand te kort deed. In plaats van zich op datzelfde terrein te bewegen en de aangebodene bevriende hand aan te nemen, heeft Z. M. de Keizer Nikolaas verkozen, om terug te komen op feiten, welke de openbare meening bepaaldelyk veroordeeld heeft en om zich het voorkomen te geven, alsof hy van den oorsprong der crisis af, die door zyne regering te weeg gebragt is, is blootgesteld geweest aan eene stelselmatige en te voren beraamde vyandschap, welke noodlottiger wyze de zaken moest voeren tot die hoogte, waarop zy zich thans bevinden. Dit is niet myne stem, Mynheer! die ik doe hooren, maar die van geheel Europa, welke antwoordt, dat nooit eene meer onvoorzigtige staatkunde te eeni gertyd meer kalme en meer geduldige tegenstanders heeft gevonden in het verzet tegen voornemens, welke hun inzigt veroordeelde en welke belangen van den eersten rang hun tot pligt maakten te bestryden.

" Ik wil niet opklimmen tot een verleden, dat thans volledig toegelicht is; de feiten spreken luide genoeg; maar ik moet nogmaals herhalen, dat het geenszins geoorloofd is, de zaak, die wy thans zien gebeuren te doen opklimmen tot de even regtvaardige als in hare gevolgen gematigde terugvordering van de voorregten der Latynsche Christenen in het Heilige land. Deze zaak was geregeld, reeds in de eerste oogenblikken van het verblyf des Prinsen Mentchikoff te Konstantinopel, en integendeel heeft de zaak, welke de genoemde gezant heeft geopperd, toen hy voldoening had verkregen ten aanzien van de andere, de wereld in rep en roer gebragt en achtervolgens al de kabinetten tot hetzelfde besef van voorzigtigheid en tot een en hetzelfde verlangen naar verzoening geleid.

" Is het noodig al de pogingen op te sommen, welke eene onoverwinnelyke hardnekkigheid alleen heeft doen mislukken? Er is niemand, die ze niet kent; er is ook niemand, die niet weet, dat stoffelyke demonstratien hebben plaats gehad gedurende de onderhandelingen; er is ook geene enkele poging, die niet voorafgegaan is van eene aanranding van de zyde van Rusland.

" Ik zal my bepalen tot de herinnering, dat indien het Fransche eskader op het einde van Maart geankerd is in de golf van Salamis, dit het gevolg is geweest van eene ontzaggelyke byeentrekking van troepen in Bessarabie sedert de maand January; dat, indien de wederzydsche eskaders van Frankryk en Engeland zyn genaderd tot de Dardanellen, alwaar zy eerst tegen het einde van Juny zyn aangekomen, dit een gevolg is geweest van het legeren eener Russische armee aan de oevers van de Pruth, en dat het besluit om deze rivier over te trekken reeds den 31sten Mei was genomen en officieel aangekondigd; dat, indien onze vloten zich later te Konstantinopel hebben bevonden, dit geschiedde om dat het geschut aan den Donau bulderde; en eindelyk dat, indien zy de Zwarte Zee zyn binnengestevend, dit gebeurd is, omdat in stryd met de belofte, om slechts verdedigender wyze te werk te gaan, Russische schepen Sebastopol hadden verlaten om de Turksche schepen, die in de haven van Sinope voor anker lagen, te vernielen. Al de stappen, die wy gemeenschappelyk met Engeland in het Oosten deden, hadden den vrede ten doel, en wy wilden ons slechts in het midden plaatsen tusschen de beide oorlogvoerende partyen. Elken dag daarentegen naderde Rusland meer openlyk tot den oorlog.

" Indien er twee mogendheden waren, wier verleden en wier jongste betrekkingen, by een conflict dat Frankryk en Engeland dreigde in oorlog te brengen met het onmetelyke ryk, dat aan haar grenst, haar voor Rusland toegevend en op onze bewegingen aandachtig moesten maken, dan voorzeker waren het Pruisen en Oostenryk. Gy weet, Mynheer, dat hare beginselen by den aanvang reeds met de onze overeenstemden, en dat Europa, als jury geconstitueerd, plegtiglyk uitspraak heeft gedaan omtrent eischen en daden, wier karakter, door geene apologie, van hoe hoog zy ook kome, thans meer kan worden gewyzigd. Ook is de stryd niet tusschen Frankryk en Engeland, ter hulpe van de Porte gesneld, en Rusland; maar hy is tusschen Rusland en alle staten, welke eenig gevoel van regt koesteren, en wier meening en belangen hun de zyde der goede zaak zullen doen kiezen.

" Ik stel dus met vertrouwen de eenstemmigheid der groote kabinetten tegenover die verwyzing tot de herinneringen van 1812, regtstreeks gedaan aan een Vorst, die loyaal eene laatste poging tot verzoening had beproefd. Het geheele gedrag van Keizer Napoleon bewyst voldoende, dat hy trotsch is op den roem, welken hem het hoofd zyns geslachts heeft nagelaten; hy heeft niets verzuimd om zyne komst tot den troon tot een waarborg van vrede en rust voor de wereld te doen zyn.

" Ik zal slechts een woord zeggen, Mynheer, over het manifest, waarmede Z. M. de Keizer Nicolaas aan zyne volkeren zyn genomen besluit mededeelt. Ons zoo bewogen tydperk was ten minste verschoond gebleven van eene der rampen, welke vroeger de wereld het meest beroerden; ik bedoel de godsdienstige oorlogen. Men doet in de ooren der Russische natie als een nagalm van die noodlottige tyden weêrklinken; men neemt den schyn aan als stelde men het kruis tegen de halve maan, en men vraagt van de dweepzucht de ondersteuning, welke men beseft, van het gezond verstand niet te kunnen erlangen.

" Frankryk en Engeland behoeven zich niet te verdedigen ten aanzien van de hun gedane aantyging; zy ondersteunen het islamismus niet tegen de Grieksche orthodoxie; zy gaan het Ottomannische grondgebied beschermen tegen de begeerlykheid van Rusland; zy gaan derwaarts met de overtuiging, dat de tegenwoordigheid hunner legers in Turkye de reeds zeer verzwakte vooroordeelen geheel zal wegruimen, welke de verschillende klassen der onderdanen van de verhevene Porte nog verdeelt, en welke allen zouden kunnen herleven, indien de oproeping, van Petersburg uitgegaan, door het opwekken van volkshaat en het te weeg brengen eener revolutionnaire uitbarsting de edele bedoelingen van den Sultan Abdul-Medjid verlamden.

" Wy voor ons, Mynheer, wy gelooven opregtelyk, dat wy, door onzen bystand aan Turkye te verleenen, veel nuttiger werken voor het Christelyke geloof dan de Regering, die het maakt tot het werktuig van zyne tydelyke eerzucht. Rusland vergeet maar al te zeer, by de verwytingen, welke het tot anderen rigt, dat het er ver van verwyderd is om in zyn ryk, jegens de gezindten, welke de heerschende godsdienst niet belyden, eene verdraagzaamheid te beloonen, gelyk aan die, waarop de Verhevene Porte met regt roem mag dragen, en dat met minder schynbaren yver voor de Grieksche godsdienst buiten zyne grenzen, en meer liefde voor de Katholyke godsdienst binnen het ryk, het beter de wet van Christus zou naleven, welke met zooveel ophef inroept.

Ontvang, enz.

(Get.) DROUYN DE LHUYS."

De Engelsche vredes-deputatie, die door den Keizer van Rusland zoo minzaam is ontvangen, is nog daarenboven, namens Z. M., met het volgende schryven van graaf Nesselrode vereerd geworden.

" Z. M. de Keizer heeft met levendig genoegen het door u aangeboden adres ontvangen, als de uitdrukking van gevoelens, waarvan ook hy bezield is. Z. M. heeft, even als gy, een afschuw van den oorlog en verlangt opregt de handhaving van den vrede. Om daartoe te geraken is Hoogstdezelve gereed, alle persoonlyke hoon en beleediging te vergeten, om het eerst de hand aan Hare vyanden toe te reiken en alle met de eer bestaanbare inwilligingen te doen. Z. M. zal niet aanvallen; Zy zal zich slechts verdedigen en altyd geneigd zyn het oor te leenen aan vredesvoorslagen.

" De Keizer betreurt levendig den tegenwoordigen staat van zaken, maar werpt de schuld daarvan verre van zich Hy he steeds gewenscht in goede verstandhoud met Engeland te leven; hy koestert eene o regte gehechtheid voor de Koningin, wel hy hoogacht als vorstin, als vrouw, als ech genoote en moeder, en hy heeft haar ond belzinnige blyken van vertrouwen en ond scheiding gegeven; Z. M. verwerpt heerschzuchtig denkbeeld van verovering onregtmatige inmenging in de zaken van T kye. De Keizer vordert slechts wat hy regtigd is te eischen krachtens de uitdruk lyke bepalingen door zyne voorgangers door hem zelven gesloten.

" De band, die Rusland met zyne gelo genooten in het Oosten verbindt, is ne eeuwen oud. Uit het oude Grieksche ryk het Christendom tot Rusland gekomen, en dert dien tyd is eene gestadige gemeensch van godsdienstige belangen onderhouden schen Rusland en het ryk van Byzantium aan zynen val. Zelf van het juk der Ta ren verlost, heeft Rusland zich sedert ge dig er op toegelegd om het lot zyner gelo genooten te verbeteren; het heeft met g tig gevolg daartoe gewerkt; het kan dus ne godsdienstige sympathie voor hen niet ten varen of van eenen ten koste van bloed gekochten regtmatigen invloed afz

" Maar verder verlangt de Keizer niet. Hy draagt den Turken geen kwaad hart en zoude zich gelukkig achten indien En land meer regt liet wedervaren aan de weeggronden van zyn gedrag. Hy gel niet aan Engeland immer den minsten gr tot klagten te hebben gegeven en beroept op de getuigenis van alle in Rusland ge tigde Engelschen, welke, Z. M. is daarv vertuigd, niet aarzelen zullen te verklar dat zy niet anders dan kunnen roemen onthaal, hetwelk zy in Rusland hebben noten."

Lyst van de ter Koloniale Secretary ligg de onafgehaalde brieven, aangebragt dert de laatste acht dagen.

Simona Almario.	Johs. van der Ree
Victor Henriquez.	Jkhr. C. H. Meijer
Teresa Garcia.	Will. C. Jones.
Pedro Salcedo.	Caroliena.
Josua Naar Junior.	Jewed. A. O. Röm
B. & D. Jesurun.	

Curaçao den 21 April 1854
De Commis, belast met de
Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

Publieke Verkooping.

MET voorkennis van de Koloniale Ad nistratie, zullen op aanstaanden Wo dag, den 26 dezer en volgende dagen morgens te tien ure, binnen het fort Ams dam en elders, publiek worden verko onderscheidene Scheepsbehoeften, als: tou werk enz., drooge victualie vaten, kass ten, en eene hoeveelheid afgekeurd bs brood van Zr. Ms. Marine.

Curaçao den 21 April 1854
De klerk van den 1n. rang
belast met de Magazynen
J. H. B. SCHOTBORGH

DE Commissie van Administratie Spaarbank en daarmede verbond Bank van Leening zal op Woensdag den dezer, des morgens te elf ure, in het kan der instelling, by publieke opveiling aan meestbiedenden doen verkoopen:

EENIG GOUD en ZILVERWER *enz.*

Curaçao den 20 April 1854
De President der Spaarbank
A. H. SENIOR.

TE KOOP
by C. A. Zeppenfeldt

tegen billyke pryzen, zeer fyne Wynen, met de Schoenerbrik RAPHAEL *van Amsterdam ontvangen,*

Dutasta Pauillac van 1848.
Chateau de Cantemerle van 1848.
Duranteau Chateau de 3 moulins van 18
Madame Bourgade La Barde van 1848
Gruau la Roze van 1848.
Port à Port roode van 1848.
Champagne Moesseux.
Holl. Witte Wyn Bergerac.
Muscat Lunel.
Rhyn Wyn Liebfraumilch.
" " Hochheimer.
Maagbitter.
Beste Zwarte Thee.
St. Julien Medoc in kisten van 50 fl schen.
Bordeaux Wyn in kisten van 12 flesschen
Beste Tenerif Wyn in kisten van flesschen.

Curaçao den 21 April 1854.

Ui het Publicatie-Blad No. 11, 1854.

PUBLICATIE,

arby 's Konings besluit van den 5 January 1854 No. 59 en de daaraan gehechte publicatie " houdende bepalingen ten aanzien der gelden, welke te St. Martin door den Havenmeester, Loods en Visitateur, alsmede voor de armen, van de vaartuigen worden geheven," openlyk worden bekend gemaakt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo by missive van Zyne Excellentie den Heer Minister van lonien dd. 12 January jl. Litt. B No. 10/3, aan het bestuur is toeonden, ten einde daaraan de noodige uitvoering te geven, een chrift van het Koninklyk besluit van den 5 dier maand No. 59, arby, behoudens eene geringe wyziging, wordt goedgekeurd, de dat besluit gehechte publicatie houdende bepalingen ten aander gelden, welke te St. Martin door den Havenmeester, Loods Visitateur, alsmede voor de armen, van de vaartuigen worden heven.

Zoo is het, dat, na den Kolonialen Raad te hebben gehoord, aan voorschreven Koninklyk besluit en aan de daaraan gehechte blicatie by deze publiciteit wordt gegeven, luidende dezelve als gt:

Afschrift.
January 1854.
No. 59.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG, enz. enz. enz.

Op de voordragt van onzen Minister van Kolonien, dd. 12 December 1853, Lett. B. No. 11.

Den Raad van Staten gehoord, (advies van den 3 January 1854, . 4.)

Hebben besloten en besluiten:

Goed te keuren de door den Gouverneur van *Curaçao* ingezon-, aan dit besluit gehechte ontwerp-publicatie, houdende bepalinten aanzien der gelden, welke te *St. Martin*, door den havenester, loods en visitateur, als mede voor de armen, van de vaargen worden geheven,

En is Onze Minister voornoemd belast met de uitvoering dezes, arvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State, narigt.

'sGravenhage den 5 January 1854.
(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
(get.) CHS. F. PAHUD.

Accordeert met deszelfs origineel,
De fd. Secretaris Generaal
by het Ministerie van Kolonien,
(get.) A. L. WEDDIK.

Voor eensluidend afschrift,
De fd. Secretaris Generaal,
A. L. WEDDIK.

Kopie.

PUBLICATIE houdende bepalingen ten aanzien der gelden, welke te St. Martin door den Havenmeester, Loods en Visitateur, alsmede voor de armen, van de vaartuigen worden geheven.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen de wenschelykheid, om de emolumenten, welke door de aankomende schepen te *St. Martin*, aan den havenmeester en voor de armen aldaar betaald werden, voor de vlaggen van alle natien gelyk te stellen.

Den Koloniale Raad gehoord.

Heeft goedgevonden en verstaan: te bepalen, zoo als bepaald wordt by deze.

Eenig Artikel.

De bepalingen ten aanzien van de emolumenten, voor den Havenmeester en voor de armen, voorkomende op het tarief *van den kommies van in- en uitklaring* te *St. Martin* worden ingetrokken en vervangen door de volgende:

Aan den havenmeester, loods en *visitateur* zal betaald worden van

schepen van 100 ton en daarboven	f 6 —
beneden 100 ton tot 50 ton	„ 4 —
„ 50 „ „ 25 „	„ 2 —
„ 25 „ „ 10 „	„ 1 25.
„ 10 „	„ 75.

Aan de armen:

Van schepen van 100 ton en daarboven	f 2 —
beneden 100 ton tot 50 ton	„ 1 50.
„ 50 „ „ 25 „	„ 1 —
„ 25 „ „ 10 „	„ 75.
„ 10 „	„ 25.

Dit emolument en het armengeld, zullen niet verschuldigd zyn voor ongedekte vaartuigen.

Goedgekeurd by koninklyk besluit van den 5 January 1854, No. 59.

My bekend,
De Minister van Kolonien,
(get.) CHS. F. PAHUD.
Voor eensluidend afschrift,
De fd. Secretaris Generaal,
A. L. WEDDIK.

En zal deze op Curaçao en St. Martin worden afgekondigd op de wyze als op elk dier eilanden gebruikelyk is en voorts in het Publicatie-blad worden opgenomen.

Gearresteerd op Curaçao den 19 April 1854.

L. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

Gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 21 April 1854.

BY beschikking van den heer Gouverneur in dagteekening van den 19 dezer No. , is, ter voorziening in de interimaire vacature, welke zal ontstaan uit de opdragt van bestuur aan den heer Mr. J. B. Gravenhorst, President der Regtbank, met de waarneming van de functien van voorzitter in gemeld collegie, belast de heer C. A. Zeppenfeldt.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 21 April 1854.

DE Heer Gouverneur heeft, by beschikking van den 19 dezer No. 204, aan den A. H. Senior, lid van den Kolonialen Raad, een eervol ontslag verleend als voorzitter van het Collegie der Wees- en beheer der desolate boedelkamer dezes eilands, en het presidium in dat collegie gedurende dit opgedragen aan den heer C. M. Gaerste, lid van den Kolonialen Raad, voorts tot vervulling der vacature ontstaan door het eervol ontslag van den heer J. Lauffer, tot lid in meergemeld collegie benoemd den heer J. R. de Lima, ingezeten alhier.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 21 April 1854.

TEN gevolge van het aan den heer Jacob Lauffer verleende eervol ontslag als lid de Commissie der Maatschappy van Weldadigheid in Nederland, is tot vervulling dier vacature, by beschikking van den 19 dezer No. 205 benoemd de heer F. A. Scholtz.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

OPROEPING.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 21 April 1854.

ALZOO de persoon van *Johannes Rafael*, gehuwd met *Juana Martha Granbeeuw*, zich per rekwest tot het bestuur dezer kolonie gewend heeft met verzoek dat aan hem n. u. een bewys van eigendom worde uitgereikt van een stuk gronds, gelegen in de 3de Wyk op Pietermaai onder No. 229, zoo worden op last van den Heer Gouverneur, al de genen, die vermeenen mogten, eenig regt of aanspraak op gemeld stuk gronds te hebben, by deze opgeroepen, en wordt hun aangezegd, om daarvan binnen den tyd van *zes weken*, van heden af te rekenen, ter Koloniale Secretary dezes eilands, op- en aangifte te komen doen; dewyl na dien tyd het verzochte bewys van eigendom ten behoeve van den in den hoofde dezes genoemden belanghebbende van wege het bestuur zal worden uitgereikt.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 21 April 1854.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 29 dezer, als volgt is bepaald; het brood van vyftien Cents moet 15 oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een oncé minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

TER verzending naar Suriname per Z. M. Brik KOERIER, zal er ter Koloniale Secretary alhier een Brievenzak worden opgemaakt, deweIke op Zaturdag, den 29 dezer, des namiddags te 2 ure, zal gesloten worden.

Curaçao den 21 April 1854.
De Commis, belast met de Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

United States Commercial Agency.

Curaçao April 20 1854.

THE Hon. JAMES GUTHRIE, Secretary, of the Treasury, of the United States, has issued the following Circular.

Which will hereafter, be enforced, according to Instructions, received from that Department.

JAMES H. YOUNG,
United States
Commercial Agent.

An erroneous impression, exists, with many Foreign Shippers, of goods, to the United States, that the Consuls, before whom the oath, is either taken, or verified, have no power to examine, the details of such Invoices but simply to verify, the fact, of such oath, being taken before them, or by an officer, in authority known to them as such.

For the purpose, of carrying out, a particular system, of Revenue duties, the Government, of the United States, requires, that the accuracy of certain Invoices, should be ascertained, and verified, and a reasonable time, for Consuls, to accomplish that object, by an examination, of such Invoices, cannot be justly denied to them.

If a Consul, ascertains, and has reliable Evidence, of the Falsity, of the oath, either administered by him, or by a local magistrate, whose certificate, he has authenticated, he should notify the Department, which will transmit, to him, the original Invoice, and oath, to be used if deemed expedient, in a prosecution, for perjury.

AL PUBLICO.

Sin entrar en los motivos que haya tenido el Señor Félix María Delmonte, para ultrajar sin verdad á nuestro estimable compatriota el Señor Manuel Ma. Martin, no podemos ménos que desmentir formalmente la parte del calumnioso artículo inserto en el "Orden" de Santo Domingo, No. 12 que imputa al Señor Martin várìos hechos criminales, ajenos enteramente de sus principios í de su notoria probidad. Muévenos solo á esta breve manifestacion, un deber de estricta justicia í de celo patriótico, pues que, siendo la reputacion de los buenos ciudadanos de patrimonio nacional, no debe dejarse á merced de la procacidad í la calumnia; ni el hombre de bien ha de ser abandonado á sus propias fuerzas, cuando se ve atacado por innobles agresores. Bien conocido es en su Patria el Señor Martin, no escribimos para ella estas líneas: allá í donde quiera que haya residido dicho Señor, encontrarán los amantes de la verdad í del verdadero mérito, multiplicadas pruebas, notorios documentos, de la estimacion í respeto que él ha sabido siempre granjearse, ya por su ejemplar conducta cómo hijo, como padre de familia, í como amigo, ya por su acierto í espíritu público en el desempeño de las funciones á que le ha llamado repetidas veces la sociedad; ya, en fin, por su acrisolada pulcritud í desprendimiento como hombre público í privado.

Sea este un debido homenaje de justicia, á nuestro agraviado compatriota; á la vez que un tributo de respeto al juicio de las personas sensatas, solícitas donde quiera de los fueros de la verdad.

Curaçao, Abril 19 de 1854.

Juan Anto. Izquierdo.—José R. Armas.—Manuel Anto. Páez.—J. M. Chacin.—Pedro Villasmil.—Sabas Antonio Páez.—J. G. de Sucre Sanchez.—Jesus Ma. Moráles.—Fausto Célis.—Bartl. Milá de la Roca.—Felipe Lara Vasquez.—Mariano Tirado.—Julian Lara.—N. Gonell.—Domingo Hernández.—Mariano Uztáriz.—José Manl. Sucre.—Francisco Domínguez.—Juan B. Baptista.—José Mirabal.—Alejandro Fuentes, hijo.—P. Malpica.—M. Palacios.—Teófilo Célis—José A. Serrano.—L. A. Mendoza—Juan J. Mendoza.—José Jesus de Emazábel.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*April.*

15 ned. golet Maria Louisa, Curiel, Bonaire.
„ „ Reliance, Gaerste, Antigua.
ven. „ Precilia, Moreno, Maracaibo.
18 „ „ Clemencia, Nevero, Pto. Cav.
eng. „ Jane, Montgomery, Demerary.
ned. „ Curaçaosche pakket, van der Singel, Barcelona.
ven. „ Rosa, Sanchez, Maracaibo.
ned. brik Raphael, Buikes, Amsterdam.
19 „ „ Gouverneur Schomerus, Kool, Sto. Domingo.
„ bark Silania, Flemming, Adicora.
20 ven. golet Am. Maria, Albertus, Bonaire.
ned. „ Callao, Berch, Maracaibo.
„ „ Transit, Neuman, Zee.
ven. „ Am. Julia, Thielen, Pto. Cav.
21 ned. „ Morris, Langlois, Coro.
„ „ Essex, de Haseth, Bonaire.

UITGEKLAARD.—*April.*

13 ned. golet Morris, Langlois.
15 port. brik Laura, Avelar.
ned. golet Reliance, Gaerste.
ven. „ Am. Maria, Albertus.
ned. bark Jane, Hart.
„ golet Essex, de Haseth.
„ „ Transit, Neuman.
„ bark Bonaire, Evertsz.
18 am. golet Mary Charlotte, Perry.
ven. „ Rosa, Celis.
sp. „ Iberia, George.
eng. „ Jane, Montgomery.
ven. „ El Coriano, Dominguez.
19 ned. „ Clara, Neuman.
„ „ Curaçaosche pakket, van der Singel.
am. brik Abram, Stevens.
20 ned. golet Transit, Neuman.

Verleden Woensdag, den 19, is Z. M. Brik DE LYNX, Kommandant Kapitein Luitenant Jhr. H. J. L. T. DE VAYNES VAN BRAKELL, van Suriname alhier aangekomen en met dezelve een detachement troepen, een korporaal en 24 man, voor het garnizoen van dit eiland. DE LYNX heeft tevens aangebragt eene som van Negentig Duizend Gulden in Hollandsch zilvergeld ten behoeve van de kolonie.

Op Maandag is de schoenerbrik RAPHAEL, Kapitein J. A. BUYKES, van Amsterdam aangekomen en als passagier de Heer STEPHANUS ABRAHAMS.

Uit het Publicatie-Blad No. 9, 1854.

PUBLICATIE,

waarby uitvoering wordt gegeven aan 's Konings besluit dd. 6 Maart ll. No. 23, houdende vaststelling van het port en verdere bepalingen omtrent de briefwisseling met de kolonien en bezittingen van het Ryk in de West-Indien.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo by missive van Zyne Excellentie den Heer Minister van Kolonien dd. 14 Maart ll. Litt. B. No. 8/41, ontvangen is een afschrift van het koninklyk besluit dd. 6 Maart 1854 No. 23 (Staatsblad No. 15) houdende vaststelling van het port en verdere bepalingen omtrent de briefwisseling met de kolonien en bezittingen van het Ryk in de West-Indien met last om daaraan, voor zoo verre Curaçao betreft, uitvoering te geven.

Zoo is het, dat, na den Kolonialen Raad te hebben gehoord, aan het voorschreven koninklyk besluit, by deze publiciteit wordt gegeven, luidende hetzelve als volgt:

Afschrift.
6 Maart 1854.
No. 23.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ. ENZ. ENZ.

Besluit van den 6 Maart 1854 (Staatsblad No. 15) houdende vaststelling van het port en verdere bepalingen omtrent de briefwisseling, met de Kolonien en bezittingen van het Ryk in de West-Indien.

In aanmerking nemende, dat er thans gelegenheid bestaat tot verzending over Engeland van geslotene brievenmalen tusschen het Ryk en de Nederlandsche Kolonien of bezittingen in de West-Indien, en dat het noodig is de heffing van het port op die briefwisseling te regelen.

Gelet op art. 21 der Wet van 12 April 1850 (Staatsblad No. 15.)

Gezien het rapport van Onzen Minister van Buitenlandsche zaken en ad-interim Minister van Financien benevens van Onzen Minister van Kolonien van den 27 February 1854, No. 69, Posteryen en van den 3 Maart 1854, La. B. No. 7.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1.

Het port van de brieven, die tusschen het Ryk en de Nederlandsche Kolonien of bezittingen in de West Indien over en weder door middel van geslotene brievenmalen over Engeland verzonden worden, bedraagt *vyf en tachtig* Cents; te weten *tien* Cents ten behoeve van het Ryk; *tien* Cents ten behoeve van de Koloniale Kas; en *vyf en zestig* Cents, tot goedmaking van hetgeen aan buitenlandsche regeringen of administratien, wegens regten van doorvoer of kosten van overbrenging, verschuldigd is.

Art. 2.

Het port, by het voorgaande artikel vastgesteld, wordt betaald voor elken brief, waarvan het gewigt 15 wigtjes of minder bedraagt.

Wegens de zwaardere brieven wordt het port vermenigvuldigd naar den volgenden maatstaf:

van 15 tot en met 30 wigtjes twee malen
„ 30 „ „ „ 45 „ drie „
„ 45 „ „ „ 60 „ vier „

het port, vermeld in art 1 en zoo vervolgens voor elke 15 wigtjes of gedeelte van 15 wigtjes daar en boven, eenmaal het port meer.

Art. 3.

De brieven kunnen, naar verkiezing der afzenders, over en weder geheel ongefrankeerd, of ook wel gefrankeerd tot aan de plaats van bestemming worden verzonden. Eene gedeeltelyke frankering wordt niet toegelaten.

Art. 4.

Er kan aanteekening van brieven plaats hebben tegen betaling van een aanteekengeld van Vyftig Cents, buiten het gewone port, en verder op den voet, bepaald by art. 15 der wet van 12 April 1850 (Staatsblad No. 15).

Art. 5.

Nieuwspapieren, tydschriften, aankondigingen, berigten, prospectussen, pryscouranten, en in het algemeen alle gedrukte stukken, mits onder kruisband of onder eene reep papier in dier voege ingepakt, dat het onderzoek naar den inhoud mogelyk zy, en geheel gedrukt of gesteendrukt, zonder eenig handschrift, cyfer of teekens, de plaats van schrift vervangende, te bevatten, kunnen ter plaatse van afzending over den geheelen afstand worden gefrankeerd, tegen betaling van tien Cents voor ieder vel of blad. Dit port wordt, na aftrek van hetgeen aan buitenlandsche regeringen of administratien voor den doorvoer of de overbrenging moet betaald worden, tusschen het Ryk en de Koloniale Kas in gelyke deelen verdeeld.

Art. 6.

Er wordt geene vrystelling van port toegestaan noch genoten voor brieven die, met de West Indische brievenmalen verzonden worden.

Art. 7.

Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en ad-interim Minister van Financien en van Kolonien, worden gemagtigd, om met gemeen overleg, al de bepalingen vast te stellen, welke voor de uitvoering van dit besluit, en tot bevordering eener gelykmatige toepassing van de daarin vervatte bepalingen in het Ryk en in de Kolonien worden vereischt.

Art. 8.

Het tegenwoordig besluit is niet van toepassing op de briefwisseling tusschen het Ryk en de West Indien, welke, by ontstentenis eener gelegenheid tot verzending van geslotene brievenmalen, stuksgewyze aan buitenlandsche postkantoren ter verdere verzending uitgeleverd of van dezelve ontvangen wordt. Het port voor deze soort van brieven verschuldigd, en de wyze van heffen, regelen zich naar de overeenkomsten of schikkingen, daaromtrent met de betrokkene vreemde regeringen of administratien bestaande.

Evenmin is dit besluit van toepassing op de brieven, waarvan de verzending regtstreeks met eene scheepsgelegenheid tusschen het Ryk en de Kolonien geschiedt, op den voet van art. 19, 20, 28 en 29 der wet van 12 April 1850 (Staatsblad No. 15).

Art. 9.

De bepalingen van dit besluit worden voor de eerste maal toegepast op de brieven, welke na den 1 Mei aanstaande uit het Ryk of uit de Kolonien verzonden worden.

Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en ad-interim Minister van Financien en van Kolonien zyn belast met de uitvoering van dit Besluit, waarvan een afschrift zal worden gezonden aan de Algemeene Rekenkamer tot informatie en 't welk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage den 6 Maart 1854.
(get.) WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche zaken en ad-interim Minister van Financien,
(get.) VAN HALL.
De Minister van Kolonien,
(get.) CHS. F. PAHUD.

Accordeert met deszelfs origineel,
De fd. Secretaris Generaal
by het Ministerie van Kolonien,
(get.) A. L. WEDDIK.
Voor eensluidend afschrift,
De fd. Secretaris Generaal,
A. L. WEDDIK.

En zal deze op Curaçao worden afgekondigd op de gebruikelyke wyze en voorts in het Publicatie-blad worden opgenomen.

Gearresteerd op Curaçao den 10 April 1854.
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

Gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 12 daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

Uit het Publicatie-Blad No. 10, 1854.

PUBLICATIE,

waarby voor zoo verre Curaçao en onderhoorigheden betreft, uitvoering wordt gegeven aan 's Konings besluit van den 8 Maart 1854 No. 75, houdende ampliatie op het pensioen-reglement voor burgerlyke ambtenaren in West-Indie, in verband met de artikels 4 en 5 van Zyner Majesteits besluit dd. 13 January ll. No. 64 tot handhaving van het eigendomsregt van den Staat op de Gouvernements archieven in de kolonien en bezittingen van het Ryk in andere werelddeelen.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR van Curaçao en onderhoorigheden.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

Alzoo by missive van Zyne Excellentie den Heer Minister van Kolonien dd. 14 Maart ll. Litt. B. No. 12/42, ter uitvoering voor zoo verre Curaçao en onderhoorigheden betreft, aan het bestuur is toegezonden, een afschrift van het koninklyk besluit dd. 8 Maart 1854 No. 75, waarby het Reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlyke ambtenaren in West-Indie enz. wordt geampliëerd in verband met de artikelen 4 en 5 van Zyner Majesteits besluit dd. 13 January ll. No. 64 tot handhaving van het eigendomsregt van den Staat op de Gouvernements archieven in de kolonien en bezittingen van het Ryk in andere werelddeelen.

Zoo is het, dat, na den Kolonialen Raad te hebben gehoord, aan het voorschreven koninklyk besluit by deze publiciteit wordt gegeven, luidende hetzelve als volgt:

Afschrift.
8 Maart 1854.
No. 75.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE NASSAU, GROOT HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ. ENZ. ENZ.

Op het voorstel van Onzen Minister van Kolonien, dd. 4 Maart 1854 La B No. 5.

Gelet:

1°. Op Ons besluit van den 13 January 1854, No. 64, tot handhaving van het eigendomsregt van den Staat op de Gouvernements archieven in de Kolonien en bezittingen van het Ryk in andere Werelddeelen; en

2°. Op het Reglement op het verleenen van pensioenen aan burgerlyke ambtenaren in de Nederlandsche West-Indische Kolonien, en aan derzelver Weduwen en na te laten ouderlooze wettige Kinderen, vastgesteld by Koninklyk besluit van 7 October 1848 No. 72, zoomede op de wysigingen, in dat Reglement gebragt, by Onze besluiten van 20 Mei 1850, No. 43 en 28 Maart 1852, No. 45.

Hebben goedgevonden en verstaan:

by ampliatie van het opgemelde pensioenreglement, het volgende te bepalen.

Artikel 1.

Geen pensioen zal ten laste der Koloniale kassen worden verleend, tenzy, boven en behalve de stukken, by artikel 21 van het voorschreven reglement aangewezen, tevens worde overgelegd eene verklaring van de betrokken Koloniale autoriteit, dat aan het voorschrift van artikel 4 van Ons in den hoofde dezes aangehaald besluit, dd. 13 January 1854, No. 64 is voldaan.

Artikel 2.

De uitbetaling van het pensioen, om het even of dezelve in de Kolonien, dan wel in Nederland of elders plaats heeft, zal worden gestaakt, wanneer de gepensioneerde heeft gehandeld in stryd met het boven bedoeld voorschrift.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State tot informatie.

's Gravenhage, den 8 Maart 1854.
(get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,
(get.) CHS. F. PAHUD.

Accordeert met deszelfs origineel,
De fd. Secretaris Generaal
by het Ministerie van Kolonien,
(get.) A. L. WEDDIK.
Voor eensluidend afschrift,
De fd. Secretaris Generaal,
A. L. WEDDIK.

En zal deze op Curaçao en onderhoorigheden worden afgekondigd op de wyze als op elk der tot de kolonie behoorende eilanden gebruikelyk is en voorts in het Publicatie-blad worden opgenomen.

Gearresteerd op Curaçao den 10 April 1854.
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.
De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

Gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad den 12 daaraanvolgende.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.